

[Ninn-Hansen.]

svarlige. Men det, den højtærede minister gør, er jo at gå derudover med en uhyre svag begrundelse, for når den højtærede undervisningsminister anfører, at det, jeg sagde, ikke var rigtigt, nemlig at dette beløb på de 25 $\frac{1}{4}$ mill. kr., der var anvendt som udtryk for behovet, var en tilfældig sammentælling, så er det ikke noget, jeg har fundet på. Denne indvending fremgår af den skrivelse, jeg citerede. Udvalget vedrørende de studerendes og videnskabsmændenes økonomiske vilkår siger nemlig følgende i dets skrivelse til ministeren, som vi har fået forelagt — jeg gentager citatet —:

„Oplysningerne fra de enkelte stipendienævner er opgjort på noget forskellig måde, men i hovedsagen er der kun tale om en sammentælling af de i samtlige ansøgninger ansøgte beløb.“

Det må dog betyde, at stipendienævnene blot har taget bunken frem og talt sammen uden at vurdere, om det var berettigede eller uberettigede ansøgninger, de på denne måde lod indgå i denne statistik.

Den højtærede minister mente ikke, der kunne være nogen principiel forskel i hans standpunkt og vort standpunkt. Nogen er der nu. Der er først spørgsmålet vedrørende beløbet, som ministeren ikke har hæftet sig ved, men der er dog grund til at overveje hele sagen, når man i løbet af en periode på kun 5 år vil forhøje de oprindelige 1 $\frac{1}{2}$ mill. kr. i fonden til nu at skulle blive 19 mill. kr. Det er mere end 13 gange så meget som det, vi havde for 5 år siden, den højtærede undervisningsminister vil have anbragt i fonden; men der er dog også det principielle spørgsmål i diskussionen om, hvorvidt man skal foretrække en løsning, der også kunne hjælpe de erhvervsstuderende, eller man skal gå videre ad tilskudsvejen. Vi mener ikke, man skal følge tilskudsvejen, eller ikke først og fremmest følge tilskudsvejen, men at man skal søge at bistå dem, der yder noget selv, ved at gennemføre en ordning, så at man giver dem færre og mindre byrder at bære.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Det er rigtigt, at de polytekniske studenter, da vi sidste gang reviderede loven, henvendte sig til folketingsudvalget og gav udtryk for, at de ville være interes-

seret i lån og for så vidt ikke var så interesseret i legater; men det er også rigtigt, at de polytekniske studenter har ændret standpunkt siden da, og at den henvendelse, der foreligger fra de polytekniske studenter nu, går ud på, at de må foretrække legater, og de giver også en begrundelse herfor.

Den revolverende fond ville imidlertid give visse grupper af studerende en ganske særlig gunstig stilling i sammenligning med andre, som ikke var i stand til at udnytte disse lånemuligheder på samme måde. Ordningen ville ikke blive billigere for staten, men jeg tror, den ville give visse studerende særlige muligheder og skabe en meget stor ulighed inden for de forskellige studiegrene: Yderligere er der den ting at sige, at når efterhånden kredsen af unge, der kommer ind under uddannelsesfonden, øges med en række uddannelsesområder uden for universitetet og læreanstalten, hvor man ikke kan anvende lån, bliver behovet for legater stigende i samme forhold, som det samlede understøttelsesbeløb forhøjes. Derfor tror jeg, at den begrundelse, man vil anføre for at anvende lån i stedet for legater, vil vise sig svagere og svagere.

Yderligere vil jeg dog pege på, at der ikke er tale om til de unge at betale understøttelsesbeløb, som dækker alle deres omkostninger ved uddannelsen; her er for de flestes vedkommende tale om et mindre tilskud, som ikke dækker halvdelen, men mindre end halvdelen af det, det koster at gennemføre en uddannelse.

Hvis der skal være mening i det, vi siger, at vi vil demokratisere vore uddannelsesforhold, at alle unge skal stilles lige, og at det ikke skal være således, at børnene fra de dårligst stillede hjem skal have ringere muligheder for at få en uddannelse, så må det også vise sig derigennem, at vi vil bringe de økonomiske ofre, der er nødvendige for at gennemføre dette princip.

Henry Christensen: Når den højtærede undervisningsminister siger, at de polytekniske studenter har ændret deres standpunkt derhen, at nu ønsker de skam at få legater ligesom alle andre, har den højtærede undervisningsminister kun ret, hvis han følger til: under de givne forudsætninger, nemlig under de forudsætninger, at den højtærede